

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

*SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)*

*SSN Irena Gromska-Szuster*

*SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)*

w sprawie z powództwa A. G. i K. G.

przeciwko T. G. i K. K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 lipca 2010 r.,

zażalenia powodów na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 9 lipca 2009 r., sygn. akt VI ACa (...),

- 1) oddała zażalenie,**
- 2) nie obciąża powodów kosztami postępowania zażaleniowego,**
- 3) przyznaje radcy prawemu B. O. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu powodom w postępowaniu zażaleniowym kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych podwyższoną o odpowiednią stawkę podatku od towarów i usług.**

### Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 9 lipca 2009 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację powodów od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 20 października 2008 r. oddalającego ich powództwo przeciwko T. G. i K. K. o zapłatę.

W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia Sąd Apelacyjny wskazał, że odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony pełnomocnikowi powodów 19 listopada 2008 r.,

który dnia 3 grudnia 2008 r. nadał apelację we francuskim urzędzie pocztowym. Według informacji Centrum Poczty Węzeł Ekspedycyjno – Rozdzielczy w W., wymieniona przesyłka weszła na terytorium Polski dopiero 5 grudnia 2008 r. W ocenie Sądu Apelacyjnego, apelacja powodów została wniesiona po upływie ustawowego terminu, który zgodnie z art. 386 § 1 k.p.c. upłynął w dniu 3 grudnia 2009 r. Jedynie oddanie pisma procesowego w polskim urzędzie pocztowym jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Jeżeli przesyłka została nadesłana z zagranicy, dla zachowania terminu wystarczy, by wpłynęła ona w terminie do polskiego urzędu pocztowego i była adresowana na właściwy sąd.

Na to postanowienie zażalenie złożyli powodowie. Zarzucili w nim brak pouczenia ze strony sądu, że do swej skuteczności apelacja powinna być nadana w polskim urzędzie pocztowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nawet przy korzystnej dla powodów interpretacji art. 165 § 2 k.p.c., uwzględniającej datę wejścia przesyłki na terytorium Polski, nie ulega wątpliwości, że apelacja została wniesiona po ustawowym, czternastodniowym terminie. W zażaleniu nie kwestionuje się tej oceny. Wniesienie apelacji po upływie przepisanego terminu stanowi uzasadnioną przyczynę odrzucenia apelacji przez Sąd drugiej instancji na podstawie art. 373 k.p.c. w zw. z art. 370 k.p.c. i dlatego nie zasługuje na uwzględnienie zażalenie kwestionujące wydane na tej podstawie orzeczenie.

Dla stwierdzenia niezachowania ustawowego terminu do wniesienia apelacji nie mają znaczenia przytoczone w zażaleniu okoliczności związane z zakresem pouczeń, jakie otrzymał mieszkający w Polsce pełnomocnik powodów. Ewentualne wadliwości pouczenia o sposobie i terminie wniesienia środka odwoławczego mogą podlegać rozważeniu w sprawie z wniosku o przywrócenie terminu do złożenia środka odwoławczego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 2004 r., V CZ 79/04, niepubl.; z dnia 11 marca 2003 r., V CZ 16/03, nie publ.; z dnia 5 września 1997 r., III CKN 389/97, niepubl.).

Z tych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. w związku z art. 398<sup>21</sup>, 385 k.p.c.

Uwzględniając sytuację majątkową małoletnich powodów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. w związku z art. 398<sup>21</sup>, 391 § 1, 102 k.p.c. odstąpił od obciążenia ich kosztami postępowania zażaleniowego. O kosztach pomocy prawnej udzielonej powodom z urzędu przez radcę prawnego Sąd Najwyższy orzekł na

podstawie § 6 pkt 7, 12 ust. 2 pkt 2, 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w/s opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).